

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
AGENTIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Directia Generala a Finantelor Publice
a judetului Suceava
Str. Vasile Bumbac nr.7, Suceava
Telefon/Fax: 0230/521358

DECIZIA NR. _19_____
din _____27.02.2008_____

privind soluționarea contestației formulată de
.....,
din localitatea, județul Suceava,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului Suceava prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., asupra contestației formulate de, din localitatea, județul Suceava.

..... a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., întocmită de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a județului Suceava, privind suma totală delei, reprezentând:

-lei – accize;
-lei – TVA;
-lei – majorări TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I., contestă Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, întocmită de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului Suceava, privind suma totală delei, reprezentând:

-lei – accize;
-lei – TVA;
-lei – majorări TVA.

În contestația depusă, societatea solicită anularea Raportului de inspecție fiscală nr. ca fiind netemeinic și nelegal și anularea Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

În susținerea afirmațiilor sale, societatea invocă prevederile art. 192 alin. 3 și 4 din Codul fiscal.

Petenta face precizarea că aceasta deține 3 bucăți recipiente de 250 mc, care trebuie verificate conform Prescripțiilor Tehnice elaborate de – în scopul realizării siguranței în funcționare și prevenirii accidentelor.

Contestatoarea susține că în lunile mai și iunie 2007, în urma acestor verificări a stării tehnice s-a produs o pierdere de tone gaz petrolier lichefiat din regim suspensiv care a fost înregistrată în contabilitate în baza proceselor verbale întocmite de și

Petenta face mențiunea că pentru verificarea stării tehnice este necesară golirea completă de gaz a recipientilor și spălarea lor deoarece inspectorul intră în interiorul recipientului.

Societatea precizează că aceasta nu datorează acciza aferentă pierderii, deoarece a fost făcută cu respectarea dispozițiilor Codului Fiscal și este rezultatul unui caz fortuit, fapt care înlătură o eventuală răspundere materială sau contravențională pentru fapta constatată.

Referitor la aplicarea Ordinului 615/2004, societatea afirmă că acesta se referă numai la cazurile prevăzute limitativ. De asemenea, face și mențiunea că nu este antrepozit de depozitare.

Prin urmare, contestatoarea susține că pierderea calculată și înregistrată este certificată chiar de către instituția statului abilitată în acest sens, și aceasta invocă existența cazului fortuit, fapt care exclude majorările de întârziere pentru obligațiile considerate exigibile.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului Suceava în baza Raportului de inspecție fiscală nr., s-a stabilit în sarcina suma totală delei, reprezentând:

-lei – accize;
-lei – TVA;
-lei – majorări TVA.

Inspecția fiscală la a demarat ca urmare a sesizării făcute de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava, prin adresa nr., și înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava sub nr.

Prin această sesizare se solicită efectuarea inspecției fiscale și recuperarea debitului stabilit, ca urmare a constatării de către organul vamal a faptului că societatea a înregistrat în contabilitate pierderi de tone GPL fără a deține un studiu întocmit de către persoane juridice abilitate, care este vizat de către Ministerul Economiei și Comerțului și Ministerul Finanțelor Publice.

În urma controlului efectuat la, s-a stabilit că societatea are ca obiect de activitate comerțul cu ridicata al carburanților solizi.

Astfel, în raportul de inspecție fiscală nr., se face precizarea că societatea se aprovizionează cu gaz butan lichefiat pentru care se aplică regimul suspensiv privind accizele și pentru care deține autorizația de antrepozit fiscal nr. din data de, autorizația având ca obiect producția de gaze petroliere lichefiate (utilizate drept combustibil pentru motor, pentru încălzit și în consum casnic), autorizație care permite ca, în regim suspensiv de la plata accizelor, să primească, să producă, să transforme, să dețină și să expedieze după caz produsele accizabile, respectiv gaze petroliere lichefiate.

Autorizația a fost reînnoită prin autorizația de antrepozit fiscal din data de, cu valabilitate de la data de

De asemenea, societatea se mai aprovizionează și cu gaz propan lichid pentru care plătește accizele prin valoarea facturii de aprovizionare.

Pierderea înregistrată și constatată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava se referă la gaz butan lichefiat, acesta fiind livrat în proporția cea mai mare către persoane fizice în butelii pentru consum casnic.

Din verificările efectuate și datele prezentate de societate s-a constatat că societatea înregistrează în anul 2006 vânzări de gaz butan lichefiat livrat în butelii în proporție de% și gaz butan lichefiat cu acciză în proporție de%, în anul 2007 vânzări gaz butan lichefiat livrat în butelii în proporție de% și gaz butan lichefiat cu acciză în proporție de%.

În urma inspecției se stabilește că se datorează pentru pierderile înregistrate o acciză de lei pentru luna mai 2007 (..... tone * euro / tonă * lei / euro) și lei pentru luna iunie 2007 (.... tone / euro / tonă * lei / euro), în **total acciza fiind delei.**

De asemenea, inspecția constată că societatea datorează TVA calculată asupra accizei stabilite, astfel:

$$..... lei * 19\% = lei;$$

..... lei * 19% = lei.

Total TVA =lei.

Pentru întârzierea la plată a TVA s-au calculat **majorări în sumă delei.**

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma delei reprezentând accize, stabilite prin Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, întocmită de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului Suceava, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează această sumă în condițiile în care în urma inspecției fiscale se constată o lipsă în gestiune de tone GPL.

În fapt, inspecția fiscală desfășurată la a demarat ca urmare a sesizării făcute de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava, prin adresa nr., și înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava sub nr.

Prin această sesizare se solicită efectuarea inspecției fiscale și recuperarea debitului stabilit, ca urmare a constatării de către organul vamal a faptului că societatea a înregistrat în contabilitate pierderi de tone GPL fără a deține un studiu întocmit de către persoane juridice abilitate, care este vizat de către Ministerul Economiei și Comerțului și Ministerul Finanțelor Publice.

În urma inspecției se stabilește că se datorează pentru pierderile înregistrate o acciză de lei pentru luna mai 2007 (..... tone * ... euro / tonă * lei / euro) și lei pentru luna iunie 2007 (..... tone / euro / tonă * lei / euro), **în total acciza fiind delei.**

În drept, sunt aplicabile prevederile:

➤ **art. 192** din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările ulterioare:

ART. 192

„Momentul exigibilității accizelor”

(1) Pentru orice produs accizabil, acciza devine exigibilă la data când produsul este eliberat pentru consum în România.

(2) Un produs accizabil este eliberat pentru consum în România, în condițiile prevăzute la art. 166.

(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibilă la data când se constată o pierdere sau o lipsă a produsului accizabil.

(4) Prevederea alin. (3) nu se aplică și plata accizei nu se datorează dacă pierderea sau lipsa intervine în perioada în care produsul accizabil se află într-un regim suspensiv și sunt îndeplinite oricare dintre următoarele condiții:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendierii, inundațiilor sau altor cazuri de forță majoră, dar numai în situația în care autoritățile fiscale competente i se prezintă dovezi satisfăcătoare cu privire la evenimentul respectiv, împreună cu informația privind cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al producerii, deținerii sau deplasării produsului, dar numai în situația în care cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România nu depășește limitele prevăzute în norme.

(5) În cazul unui produs accizabil, care are dreptul de a fi scutit de accize, acciza devine exigibilă la data la care produsul este utilizat în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea.

(6) În cazul unui produs energetic, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare ori la care este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

(7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care se revocă ori se anulează autorizația, acciza devine exigibilă la data comunicării revocării sau anulării autorizației pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

(8) Accizele se calculează în cota și rata de schimb în vigoare, la momentul în care acciza devine exigibilă”.

Din acest text de lege se înțelege că acciza devine exigibilă atunci când se constată o pierdere sau o lipsă a produsului accizabil. De asemenea, dacă se constată că această lipsă a produsului accizabil este rezultatul vărsării, spargerii, incendierii, inundațiilor sau altor cazuri de forță majoră, atunci **acciza nu se mai plătește**, dar cu condiția ca **autoritățile fiscale competente să i se prezinte dovezi satisfăcătoare cu privire la evenimentul respectiv, împreună cu informația privind cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România.**

Acciza nu se plătește și în cazul în care lipsa se datorează evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al producerii, deținerii sau deplasării produsului, dar numai cu condiția ca acea cantitate de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România să nu depășească limitele prevăzute în norme.

La alineatul 8 al aceluiași articol se mai menționează și faptul că la calcularea valorii accizei se ține cont de rata de schimb în vigoare, la momentul în care acciza devine exigibilă.

- În Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, la pct. 16 și pct. 17 se face referire la alin. 3 și 4 ale art. 192 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal:

„Norme metodologice:

16. În cazul pierderilor sau lipsurilor de produse accizabile, acestea se admit ca neimpozabile atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) pot fi dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea pierderilor sau lipsurilor;

b) se încadrează în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor și instalațiilor și/sau în actele normative în vigoare; și

c) sunt evidențiate și înregistrate în contabilitate”.

„Norme metodologice:

17. (1) În toate situațiile prevăzute la art. 192 alin. (3), (5), (6) și (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, acciza se plătește în termen de 5 zile de la data la care a devenit exigibilă.

(2) În cazul pierderilor înregistrate într-un antrepozit fiscal autorizat pentru producția și/sau depozitarea de produse accizabile cu nivele diferite de accize, acciza aferentă pierderilor, atunci când acestea nu se încadrează într-una din situațiile prevăzute la art. 192 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se calculează cu cota cea mai mare practică în antrepozitul fiscal respectiv.

(3) În cazul unui produs energetic pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care, prin schimbarea destinației inițiale, este oferit spre vânzare sau utilizat drept combustibil ori carburant, acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare, obligația plății accizei revenind vânzătorului, sau la data la care este utilizat drept combustibil sau carburant, obligația plății accizei revenind utilizatorului”.

Din aceste texte de lege se înțelege că în situația constatării lipsurilor de produse accizabile, acestea sunt scutite de la plata accizelor doar dacă îndeplinesc condițiile: pot fi dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea pierderilor sau lipsurilor, se încadrează în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor și instalațiilor și/sau în actele normative în vigoare și sunt evidențiate și înregistrate în contabilitate, iar în cazul în care lipsa nu se încadrează în prevederile alin. 4, atunci cota utilizată este cea mai mare din antrepozitul fiscal respectiv.

- În Ordinul Nr. 615/1654 din 18 octombrie 2004 privind metodologia de aprobare a coeficienților maximi de consumuri tehnologice, specifici activităților de depozitare, manipulare, distribuție și transport al uleiurilor minerale și produselor petroliere tipice și atipice din activitățile specifice industriei petroliere, art. 1, art. 2 și art. 3 prevăd:

ART. 1

„Prin consumuri tehnologice specifice activităților de depozitare, manipulare, distribuție și transport al uleiurilor minerale și produselor petroliere tipice și atipice aferente industriei petroliere, în sensul prezentului ordin, se înțelege scăzămintele care se produc în timpul depozitării, manipulării, distribuției și transportului uleiurilor minerale și produselor petroliere tipice și atipice, determinate de procese naturale cum sunt: evaporare, volatilizare, depuneri pe pereții vagoanelor și ai recipientelor în care sunt transportate și depozitate aceste produse, precum și depuneri pe pereții conductelor de transport”.

ART. 2

„(1) Se admit ca neimpozabile în sensul art. 192 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, consumurile tehnologice definite la art. 1, respectiv cantitățile rezultate prin aplicarea coeficienților maximi de consumuri tehnologice, specifici activităților de depozitare, manipulare, distribuție și transport al uleiurilor minerale și produselor petroliere tipice și atipice.

(2) Beneficiază de regimul prevăzut la alin. (1) agenții economici care fac dovada existenței unui studiu privind coeficienții maximi de consumuri tehnologice, specifici activităților de depozitare, manipulare, distribuție și transport al uleiurilor minerale și produselor petroliere tipice și atipice, întocmit de către persoane juridice abilitate și avizat de Ministerul Economiei și Comerțului și de Ministerul Finanțelor Publice”.

ART. 3

„Coeficienții maximi de consumuri tehnologice, specifici activităților de depozitare, manipulare, distribuție și transport al uleiurilor minerale și produselor petroliere tipice și atipice, vor fi stabiliți, la solicitarea agentului economic interesat, de către persoane juridice abilitate, în urma studiilor efectuate de acestea pe baza normelor American Petroleum Institute (API) recunoscute pe plan internațional”.

La articolul 1 din Ordinul citat mai sus, se explică termenul de **consumuri tehnologice**, acestea fiind scăzămintele produse în timpul depozitării, manipulării, distribuției și transportului uleiurilor minerale și produselor petroliere tipice și acestea sunt determinate de factori cum ar fi: **evaporare**, volatilizare, depuneri, situație invocată și de petență.

Articolul 2 admite ca fiind neimpozabile consumurile prevăzute anterior, dar numai cantitățile rezultate prin aplicarea coeficienților maximi de consumuri tehnologice. În acest sens, beneficiază de această prevedere agenții economici care fac dovada existenței unui studiu privind coeficienții maximi de consumuri tehnologice, studiu care **trebuie să fie întocmit de către persoane juridice abilitate și avizat de Ministerul Economiei și Comerțului și de Ministerul Finanțelor Publice.**

De asemenea, acești coeficienți se stabilesc de către persoane fizice abilitate în acest sens, la solicitarea agentului economic.

Având în vedere cele prevăzute de textele menționate mai sus și analizând anexele existente în copie la dosarul cauzei se constată existența a două procese verbale de scădere din gestiune nr. și nr. în care se constată pierderea cantităților de tone butan (stabilită prin procesul verbal nr.), respectiv tone butan (stabilită prin procesul verbal nr.) care au numiți drept participanți Directorul general, Directorul Tehnic, Șeful de Stație și, **dar care nu conțin semnătura și ștampila** (fiind scris doar „conform factură”), drept pentru care aceste procese verbale nu pot fi acceptate ca fiind valide.

Dar la pct. 16 din Normele de aplicare a codului fiscal privind aplicarea articolului 192, prevăd foarte clar faptul că lipsa sau pierderile de produse accizabile se admit ca neimpozabile doar dacă sunt dovedite prin procese verbale privind înregistrarea pierderilor sau lipsurilor, iar în cazul de față aceste procese verbale nu pot fi luate în considerare.

De asemenea, atât din constatările organului de control cât și din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că nu există un studiu privind coeficienții maximi de consumuri tehnologice (condiție prevăzută prin Ordinul Nr. 615/1654 din 18 octombrie 2004 și prin art. 192 alin. 4 lit. b din Codul Fiscal) **pentru a se putea stabili care este cantitatea maximă admisă ca pierdere tehnologică, întrucât aceasta nu poate fi nelimitată.**

Având în vedere cele prezentate mai sus, rezultă că societatea nu se încadrează în prevederile art. 192 alin. 3 și alin. 4 din Codul Fiscal, cu modificările ulterioare **deoarece nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege** și ca urmare, organul fiscal în mod legal a stabilit că aceasta datorează bugetului de stat accize pentru pierderea înregistrată.

➤ **Art. 176 și Anexa 1** din Codul Fiscal, prevăd:

ART. 176

„Nivelul accizelor

(1) Nivelul accizelor armonizate în perioada 2007 - 2010 este cel prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul titlu.

(2) Nivelul accizelor prevăzut la nr. crt. 5 - 9 din anexa nr. 1 cuprinde și contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzute la titlul XI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății. Sumele aferente acestei contribuții se virează în contul Ministerului Sănătății Publice.

(3) Pentru produsele energetice pentru care nivelul accizelor este stabilit la 1.000 litri, volumul va fi măsurat la o temperatură de 15 grade C.

(4) Pentru motorina destinată utilizării în agricultură se aplică o acciză redusă.

(5) Nivelul și condițiile privind aplicarea accizei reduse se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice”.

ANEXA 1*)

Nr.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	U.M.	Acciza* (echivalent euro/U.M.) 1 ianuarie 2007	Acciza* (echivalent euro/U.M.) 1 iulie 2007	Acciza* (echivalent euro/U.M.) 2008
0	1	2	3	4	5
[...]					
14	Gaz petrolier lichefiat	1.000 kg			
	14.1 utilizat drept combustibil pentru motor		128,26	128,26	128,26
	14.2 utilizat drept combustibil pentru încălzire		113,50	113,50	113,50
	14.3 utilizat în consum casnic*3)		0,00	0,00	0,00

[...].

Deoarece pierderea nu se încadrează în prevederile art. 192 alin. 4 din Codul fiscal, în mod legal organul de inspecție fiscală a calculat valoarea acestei accize prin aplicarea cotei cea mai mare practică în antrepozitul fiscal (fapt prevăzut prin pct. 17 alin. 2 din normele de aplicare a codului fiscal, referitor la aplicarea art. 192), respectiv euro / tonă, rezultând astfel că suma delei reprezentând accize a fost corect și legal calculată, drept pentru care urmează a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere **ca neîntemeiată**.

2. Referitor la suma delei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată, stabilită prin Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează această sumă, în condițiile în care organul de inspecție fiscală a stabilit că societatea datorează bugetului de stat accize în sumă delei.

În fapt, organul de inspecție fiscală constată că societatea datorează TVA calculată asupra accizei stabilite, astfel:

$$\begin{aligned} & \dots \text{ lei} * 19\% = \dots \text{ lei;} \\ & \underline{\dots \text{ lei} * 19\% = \dots \text{ lei.}} \\ & \text{Total TVA} = \dots \text{ lei.} \end{aligned}$$

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 137 alin. 2** din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările ulterioare:

ART. 137

„[...] (2) Se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată:
a) impozitele, taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum ar fi: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, decontate cumpărătorului sau clientului.[...]”.

Se înțelege astfel că în baza de impozitare a TVA se includ și impozitele și taxele, mai puțin TVA.

În conformitate cu aceste prevederi legale, deoarece s-a constatat că societatea datorează bugetului statului accize aferente lipsurilor din gestiune, rezultă că aceasta datorează bugetului statului și TVA aferentă acestora.

➤ **Art. 140** din Legea nr. 571/2003, privind Codul Fiscal, cu modificările ulterioare:

ART. 140

„Cotele

(1) Cota standard este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotei reduse.[...]

(3) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134² alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei.[...]”.

După cum rezultă din articolul mai sus citat, cota de TVA este de 19% aplicabilă bazei de impozitare pentru acele operațiuni care nu sunt scutite de taxă.

Prin urmare, în mod legal organul de control a calculat TVA prin aplicarea cotei de 19% accizelor stabilite, astfel:

..... * 19% = lei;

..... * 19% = lei.

În concluzie, suma totală reprezentând **TVA** este în cuantum delei și a fost stabilită în mod legal de organul de control, drept pentru care **urmează a se respinge** contestația pentru acest capăt de cerere, **ca neîntemeiată**.

3. Referitor la suma delei, reprezentând majorări de întârziere, stabilite prin Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, întocmită de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă datorează această sumă, în condițiile în care obligația bugetară pentru care s-au calculat aceste majorări este datorată și nu a fost achitată la scadență.

În fapt, pentru întârzierea la plată a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei s-au calculat **majorări de întârziere în sumă delei**.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **art. 119 și art. 120** din OG 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată la data de 31.07.2007:

ART. 119

„Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

(2) Nu se datorează majorări de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii [...].”

ART. 120

„Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.[...]

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Prin urmare, majorările de întârziere în sumă totală delei au fost stabilite în mod legal de către organul de control.

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru sumele care au generat aceste majorări, contestația a fost respinsă, potrivit principiului de drept **„accessorium sequitur principale”**, urmează a se **respinge ca neîntemeiată contestația** și pentru majorările aferente.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 192, art. 137 alin. 2, art. 140, art. 176 și Anexa 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările ulterioare, pct. 16 și pct. 17 din Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu referire la alin. 3 și 4 ale art. 192 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, art. 1, art. 2 și art. 3 din Ordinul Nr. 615/1654 din 18 octombrie 2004 privind metodologia de aprobare a coeficienților maximi de consumuri tehnologice, specifici activităților de depozitare, manipulare, distribuție și transport al uleiurilor minerale și produselor petroliere tipice și atipice din activitățile specifice industriei petroliere, art. 119 și art. 120 din OG 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată la data de 31.07.2007, coroborate cu prevederile art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

Respingerea contestației depuse de, **cu sediul în** localitatea, județul Suceava, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., întocmită de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului Suceava, privind **suma totală delei**, reprezentând:

-lei – accize;
-lei – TVA;
-lei – majorări TVA,

ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,